

Paba diena

Šiandien – mėnulio priešpilis, saulė teka 5 val. 50 min., leidžiasi 20 val. 57 min. Dienos ilgumas 15 val. 07 min. Dienos varduvininkai – Euzebijus, Maksimilijonas, Grinius, Grintautas (-ė), Guostė, ketvirtadienį vardadienius švenčia Vydenė, Napoleonas, Napalys, Sigita, Rugilė. Penktadienį – Rokas, Steponas, Butvydas (-a), Alvita, Jokimas, Jokimė, Grasilda.

Rugpjūčio 15 – Žolinė, Šv. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų šventė. Rugpjūčio 16 – Šv. Rokas, pjūties pabaiga.

Europinė parama nenuėina perniok – ji keičia 2-3 p. ir prieniečių gyvenimus

Išplovė medžius, o aplinką pamiršo sutvarkyti? 3 p.

Nemunėlis 4 p.

Dzūkai žemaičių žemėje nepaliovė stebėtis 5 p.

Gyvenimas ledo šalyje 8 p.

Tikslas – po metų kitų žaisti LKL čempionato finale

Prienų krepšinio sporto klubas atsiveikino su ilgamečiu komandos strategu ir talismanu Virginijumi Šeškumi, tačiau ne su viltimis vėl žaisti LKL finalo ketverte. Prieš prasidedant šio sezono čempionatui, rugpjūčio 8 dieną klubo vadovybė surengė spaudos konferenciją, kurioje pristatė atsinaujinusią komandą, jos pavadinimą ir logotipą, generalinį rėmėją, trenerių štabą ir strateginius tikslus ne tik šiems, bet ir kitiems metams.

Prienų krepšinio komandai suteiktas „CBet“ pavadinimas, taip vadinasi naujo klubo generalinio rėmėjo - UAB „Tete-A-Tete kazino“ valdomas internetinių lošimų prekės ženklas „CBet“. Su šios bendrovės vadovu Olegu Smirnovu, beje, buvusiu krepšininku, bendradarbiavimo sutartį oficialiai pasirašė Prienų klubo direktorius Adomas Kubilius. O.Smironovo teigimu, UAB „Tete-A-Tete kazino“ yra socialiai atsakinga bendrovė, kuri skiria paramą įvairiems projektams, renginiams, onkologinių ligonių, sutrikusio vystymosi vaikų fondams. Ši lošimo bendrovė Prienų komandą rėmė ir praėjusiame sezone, o tapti generaline rėmėja paskatino ambicingi jaunimo krepšinio piramidės vystymo tikslai, komandos formavimo principai, ligšiolinis klubo įdirbis.

Priešsezoninės spaudos konferencijos dalyviai (iš kairės): Prienų krepšinio sporto klubo komunikacijos vadovas E. Kirvelaitis, komandos vyr. treneris M.Šernius, kapitonas M.Lukauskis, UAB „Tete-A-Tete kazino“ direktorius O.Smironovas, meras A.Vaicekuskas, klubo direktorius A.Kubilius, klubo prezidentas V.Žiemišis.

„Mano įsitikinimu, su šia sportiška „alkanų“ žaidėjų komanda pasiseks išsivirti tarp stipriausių lygos komandų. Tęsiant bendradarbiavimą su savivaldybės vadovais, tikimės gerų rezultatų,“ – kalbėjo Olegas Smironovas.

Šia partneryste, pasikeitusia komandos vizija, jaunų žaidėjų branduoliu pasidžiaugė ir Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekuskas, tikėdamasis sėkmingo sezono. (Nukelta į 6 p.)

Prienų „CBet“ ekipos logotipą sukūrė amerikiečių dizaineris Michaelas Irwinas, dirbantis su NFL (Nacionalinės amerikietiškojo futbolo lygos) klubais.

„Baltijos taurės 2019“ varžybose – lietuvių triumfas

Sekmadienio vakarą Pociūnuose, aidint plojimams, buvo pagerbti sklandymo varžybų „Baltijos taurė 2019“ nugalėtojai. Visus prizus susižėrė Lietuvos sklandytojai.

Atviroje sklandytuvų klasėje didžioji taurė įteikta prieniškiui Gvidui Sabeckiiui. Antras liko biržietis Gintaras Drevinskas, trečias – Romualdas Konteikis. Senovinių sklandytuvų klasėje triumfo patyrusio piloto Viktoro Kukčikaitis ir jauniausio varžybų dalyvio Tито Jovaišos ekipažas. Titui – tai buvo ir pirmosios varžybos. Antrą vietą iškovojo Benvenutas Ivanauskas,

(Nukelta į 6 p.)

„Baltijos taurės 2019“ atviros sklandytuvų klasės nugalėtojai: G.Drevinskas, G.Sabeckis, R.Konteikis. Autorės nuotraukos

Senovinių sklandytuvų klasės prizininkai: B. Ivanauskas, T. Jovaiša, V. Kukčikaitis, K. Sabeckis, S. Gecevičius.

„Baltijos taurės 2019“ dalyviai.

Mitai ir tikrovė

Europinė parama nenuveina perniek – ji keičia ir prieniečių gyvenimus

ES fondų įvairiems projektams skiriamos lėšos Lietuvoje yra išleidžiamos vėjais ir nepasiekia konkretaus žmogaus, - tai vienas iš visuomenėje populiariausių mitų, kuomet kalbama apie Europos Sąjungą. Jį paneigia jau trečius metus Europos socialinio fondo (ESF) agentūros ekspertų atliekamas ilgalaikių Europos socialinio fondo projektų rodiklių tyrimas ir paslaugų gavėjų atsiliepimai.

Paneigia mitą apie iššvaistomus ES pinigus

Minėto tyrimo rezultatai patvirtina, kad ES socialinėms reikmėms skiriamos investicijos yra tinkamai orientuotos, padeda sukurti kokybiškas paslaugas, kurios gerą prasmę keičia žmonių gyvenimus.

2017 m. atlikto tyrimo metu buvo apklausti 1004 gyventojai, dalyvavę 2014 – 2016 m. ESF projektų veiklose. Iš apklaustų 655 paslaugų gavėjų, kurie tuo laikotarpiu naudojo priemonę „Integrali pagalba į namus“, 99 proc. palankiai atsiliepė apie jiems suteiktas paslaugas. Dauguma jų gerai ir labai gerai įvertino paslaugas teikusiu darbuotojų kompetenciją, paslaugumą, dėmesingumą, džiaugėsi, kad paslaugas gavo laiku. 96 proc. paslaugų gavėjų jas rekomenduotų ir kitiems, atsidūrusiems panašioje situacijoje.

2019 m. atliekant tyrimą internetu ir telefonu, atsakymai gauti iš 25 tūkst. asmenų. Šeimai suteiktų paslaugų kokybę palankiai vertina net 82,3 proc. šio laikotarpio Europos socialinio fondo projektuose dalyvavusių žmonių.

Investicijų poveikis tirtas ir kitais aspektais. Pasak tyrimo išvadų, 69,4 proc. mokymus baigusiu dirbančiųjų įgytas žinias taiko darbe, 40,4 proc. jaunų neaktyvių bedarbių ir 36,5 proc. 55 metų amžiaus ir vyresnių asmenų, praėjus pusmečiui nuo dalyvavimo veiklose, pradėjo dirbti.

Tyrimas taip pat patvirtina, kad ESF projektų investicijos pasiekia tuos kaimo vietovių gyventojus, kuriems ir yra labiausiai reikalingos.

Vykdo keturis europinius projektus

Pagrįsti tyrimų išvada galima ir konkrečiais pavyzdžiais iš Prienų rajono savivaldybės. Prienų socialinių paslaugų centras nuo 2016 m., kai pasirašė sutartį su Europos socialinio fondo agentūra, Prienų rajono gyventojams teikia **Integralios pagalbos (socialinės globos ir slaugos) į namus paslaugas**. Partnerio teisėmis dalyvauja europiniuose projektuose „Bendruomeninių namų įkūrimas Prienų rajone“, „Darbas – sėkmės garantas“ ir „Socialinių paslaugų kokybės gerinimas, taikant EQUASS sistemą“.

Todėl apie tai, kaip keičiasi paslaugų gavėjų situacija, ištraukus į ESF lėšomis finansuojamus projektus, ar skiriamos lėšos atsiperka, galėjau išgirsti iš pirmų lūpų, kalbėdamasi su Prienų socialinių paslaugų centro darbuotojomis, dirbančiomis organizacinę darbą, bei pačių paslaugų gavėjų.

Integralios pagalbos poreikis ateityje tik didės

Už projektą „Integrali pagalba namuose“ atsakinga socialinė darbuotoja **Rita Vaškevičienė** pasakojo, kad pirminiame projekto etape prieš trejus metus darbuotojų mokymams, mobilių komandų sukūrimui, darbu su neįgaliais ir senyvo amžiaus asmenimis, slaugos įrangai, sanitarinėms ir higienos prekėms, apsirūpinimui transportu ir kitoms reikmėms Socialinių paslaugų centrui buvo skirta 156 tūkst. eurų europinių lėšų.

Šiame projekto tęstinumui – slaugytojų ir slaugytojų padėjėjų darbo užmokesčiui, transporto išlaidoms papildomai gauta 62,4 tūkst. eurų. Todėl slaugos paslaugos jų reikalingiems žmonėms teikiamos nemokamai. Už asmenims teikiamas socialinės globos paslaugas iš dalies susimoka patys gyventojai. Be to, lėšų socialinių darbuotojų, psichologų, kitų specialistų atlyginimams skiria ir Prienų rajono savivaldybė. Paslaugos namuose teikiamos ir miestui, ir kaimo gyventojams.

- Mano įsitikinimu, gautos lėšos yra panaudojamos tiksliai, jų reikėtų ir daugiau, nes, senstant visuomenei, socialinės globos ir slaugos paslaugų poreikis rajone yra didelis. Iš sutaupytų lėšų buvome įsteigę papildomą slaugytojų padėjėjų etatą, tačiau, negavus pakankamai lėšų, šiame jo atsisakėme. Šiuo metu integralios pagalbos specialistų komanda namuose prižiūri, teikia socialines ir slaugos paslaugas 21 asmeniui, o sąrašas – 33 rajono gyventojai, yra laukiančiųjų eilėje.

Dauguma – vyresni, bet yra ir darbingo amžiaus asmenų, kuriems nustatytas nuolatinis slaugos poreikis. Europinio finansavimo dėka, prižiūrint specialistams, jie gali ir toliau oriai gyventi savo namuose, įprastoje aplinkoje“, - atkreipia dėmesį R. Vaškevičienė.

Pagal poreikį paslaugų gavėjus lanko slau-

gytojas, slaugytojo padėjėjai rūpinasi asmens higiena, išrašo ir nuperka vaistus, prižiūri, kaip jie vartojami, gydo pragulas, perriša žaizdas, iškviečia gydytoją ir pan. Socialinių darbuotojų padėjėjai palaiko švarą kliento namuose, nuperka maisto produktus, gamina valgi, pamaitina.

Anot Socialinių paslaugų centro direktorės pavaduotojos socialiniams reikalams **Liudos Šeškuvienės**, anksčiau tarp senų žmonių vyravo požiūris, kad valstybė jais privalo pasirūpinti nemokamai, savo pensiją jie taupydavo „juodai“ dienai.

-Dabar dauguma vyresnio amžiaus gyventojų, kurie patys nepajėgia apsitarnauti, sutinka primokėti už namuose gaunamas socialines paslaugas, nes nenori užkrauti rūpesčių ant artimųjų pečių, suprasdami, kad jiems taip pat reikia ir dirbti, ir pailsėti, ir pasirūpinti savo gyvenimu. Nuolatiniai mūsų paslaugų gavėjai neretai pageidauja gauti pagalbą namuose, net ir tuomet, kai juos lankantys darbuotojai atostogauja, todėl tenka ieškoti, kas juos pavaduotų,“ - sako L.Šeškuvienė.

Socialinių paslaugų centro direktorės **Aurelijos Urbonienės** teigimu, apie Integralios pagalbos namuose projekto reikšmę pasako ne tik į paslaugas įtrauktų gyventojų, bet ir pagal jį įdarbintų darbuotojų skaičius (iš viso integralios pagalbos komandą sudaro 20 žmonių).

-Labai svarbūs ir kiti momentai. Projekto lėšomis buvo organizuoti mokymai, kuriuose slaugytojų padėjėjos įgijo žinių, pakėlė savo kvalifikaciją. Atsiradus profesionaliai pagalbai namuose, slaugomų asmenų artimieji gali dirbti, turėti laisvalaikio, - pastebi A.Urbonienė.

Klientų namuose teikiamų paslaugų kokybę padeda įvertinti anketavimas. Paslaugų gavėjų ir jų šeimų narių atsiliepimai patvirtina, kad europinių investicijų nauda socialinės globos ir slaugos reikalingiems žmonėms yra neginčytina.

Dėkingi už visavertį gyvenimą namuose

„Projekto „Integrali pagalba namuose“ dėka mes nesame vieniši, negalios atskirti nuo visuomenės. Kiekvieną dieną ateinančios socialinio darbuotojo padėjėja ir slaugytojo padėjėja nuoširdžiai rūpinasi mano sūnumi. Padeda pamaitinti, išmaudyti, gydo pragulas, pataria, pamoko, informuoja apie įvairius renginius. Tai nuostabiausias projektas, praškadrinęs mūsų monotonišką ir beviltišką dieną. Jo dėka ir aš, slaugydama sūnų, galiu skirti laiko sau: nueiti į parduotuvę, polikliniką, kapines, koncertą ar paplaukioti baseine. Net keturias valandas per dieną galiu būti rami, kad sūnumi rūpinasi profesionalai, kad jis saugus ir laimingas. Tikiuosi, kad integralios pagalbos projektas bus tęsiamas, ir teikiamų paslaugų apimtys didės...“

(Mama Vida)

Autorės nuotrauka.

Prienų socialinių paslaugų centro darbuotojos (iš kairės): Bendrojo skyriaus vadovė G.Želvienė, direktorė A.Urbonienė, pavaduotoja socialiniams reikalams L.Šeškuvienė, socialinė darbuotoja R.Vaškevičienė.

„Mano 89 metų mamai – senatvinė demensija. Dabar jau treji metai nesikelia iš lovos. Esu dirbanti, ir negaliu mamos prižiūrėti visą dieną. Ateinanti slaugytojo padėjėja ją prausia, maitina, gamina maistą, gydo pragulas, tiesiog būna su ja. Ir man ramu, ir mamai gerai, nes slaugytoja Snieguolė tapo mūsų šeimos nare, galiu ja visiškai pasitikėti.“ (Dukra Ramunė)

„Noriu padėkoti, kad startavo toks projektas, nes iki tol jaučiausi užmiršta ir niekam nereikalinga. Pradėjus lankytis centro darbuotojams, pasijaučiau gyvenanti visavertį gyvenimą. Labai norėčiau, kad tęstųsi darbai, nes mums vieniems būtų labai sunku išgyventi savo namuose.“ (Su pagarba - klientė Marytė)

„Man nesuprantamas klausimas, ar toks projektas reikalingas. Nesusidūrus su sunkiais ligoniniais, neįmanoma suprasti, kaip išvargina slaugymas 24 val. per parą... Projekto dėka gyvenimas palengvėjo. Bet atsirado įtampa, ar projektas bus tęsiamas? Mums jis - neįkainojama parama ir pagalba.“ (Dukra Asta, slauganti 95 metų mamą)

„Kai ryte ateina moterys, rodos, daug šviesiau pasidaro ir ramiau: žinau, kad viskas bus sutvarkyta, paruošta, nupirktas, reikalui esant, pataria, paguodžia, išsprendžia visas problemas. Dėkoju...“ (Laima)

„Paslaugos neįkainojamos ir vertos didžiulės pagarbos.“ (88 metų mamą slauganti dukra Renata).

Bet kokioje šeimos ar asmeninėje situacijoje yra išeitis

Socialinių paslaugų centro darbuotojos darbe susiduria su įvairaus pobūdžio asmenų ir šeimų problemomis, dažniausiai jos pirmos paragina savo klientus kreiptis į specialistus ir kartu ieškoti išeičių. Juolab kad nuo 2018 m. Prienų rajono savivaldybei, Prienų rajono neįgalųjų draugijai ir Socialinių paslaugų centrui pradėjus įgyvendinti europinėmis lėšomis finansuojamą projektą „Bendruomeninių šeimoms namų įkūrimas Prienų rajone“, atsirado galimybė visoms sunkumus patiriančioms rajono šeimoms nemokamai teikti šias paslaugas: pozityvios tėvystės įgūdžių ugdymo mokymus, individualias ir grupines psichologo, socialinio darbuotojo, šeimos teisininko konsultacijas, mediacijos (tarpininkavimo) paslaugas, organizuoti paskaitas aktualiomis temomis, šeimų stovyklas, paramos grupes tėvams ir kt.

R. Vaškevičienės teigimu, į šį projektą įtraukiamos ne tik socialinių darbuotojų nuolat lankomos problemiškos šeimos, kuriose taikoma atvejo vadyba, bet ir kitos šeimos, kurioms išskyla vaikų auginimo ir auklėjimo sunkumų, kurios išgyvena skaudžias netektis, ligas, skyrybas, lieka be darbo, susiduria su įvairiomis prieklausomybėmis.

Centro darbuotojos tikina, kad neretai tampa teigiamų pokyčių šeimose liudininkėmis. Po pozityvios tėvystės kursų, įgijus reikiamų žinių, pagerėja santykiai tarp tėvų ir vaikų, žmonių ir vyrų, o tarpininkaujant šeimos mediatoriumi, prie skyrybų slenksčio atsidūrusios poros susitaiko. Tarpusavio santykių stiprinimui pasitarnauja ir šeimų sutelktumo renginiai: stovyklos, paskaitos, popietės – jie vyko visose seniūnijose.

Šiame visuotinio skubėjimo ir susvetimėjimo amžiuje ir kaimo, ir miesto gyventojams labai reikalinga psichologo pagalba, ypač pauglių suicidiniams atvejais.

-Projekte, pasiskirstę teritorijas, dirba keli psichologai, todėl turime galimybę konsultacijas teikti vietose ir laiku. Informacija apie pagalbą reikalingus žmones mus pasiekia iš socialinių darbuotojų, bendruomenės narių, kaimynų, mokytojų, netgi dvasininkų, džiaugiamės, kad visuomenė nėra abejinga esančiųjų šalia rūpesčiams ir psichologinei savijautai. Gyventojai ir patys išdrįsta kreiptis pagalbos į psichologus, šeimos mediatorius ir kitus specialistus, - pabrėžia A.Urbonienė.

Centro direktorė primena, kad įvairios paslaugos pagal minėtą projektą teikiamos visoms šeimoms, nepriklausomai nuo jų šeiminių ar finansinių padėties. Pavyzdžiui, besilaukiančios mamos lankė grupinius užsiėmimus, kuriuose aptarė pasiruošimą vaikelio atėjimui, gavo patarimų, kaip elgtis situacijose, kurios gali kilti, atsiradus dar vienas šeimos nariui, vyko kūdikių mankštos.

Sėkmė lydi tuos, kurie mokosi ir nori dirbti

Nuo 2018 m. balandžio iki 2021 m. balandžio Prienų socialinių paslaugų centras su kitais partneriais dalyvauja Socialinių inovacijų fondo ir Kauno moters užimtumo informacijos centro įgyvendinamame projekte „Darbas – sėkmės garantas“. Jo tikslas – socialinę atskirtį patiriantiems asmenims teikti tokias paslaugas, kurios jiems padėtų integruotis į darbo rinką, adaptuotis visuomenėje. Projektas orientuotas į socialinės rizikos šeimas, socialinių pašalpų gavėjus ir neįgaliuosius.

Socialinių paslaugų centro Bendrojo skyriaus vadovė, Kauno moters užimtumo informacijos centro savanorė **Giedrė Želvienė** pasakoja, kad projekto dalyviams siūlomas visas kompleksas paslaugų, veiklų, kurios susijusios su asmens motyvavimu, socialinių įgūdžių atstatymu ar naujų suformavimu:

-Visuomet įsigilinama į situaciją, kodėl žmogus prarado darbinį įgūdžius, kas jam trukdo įsidarbinti: gal tai neįgalusis, ar mama, kurį laiką namuose auginusi vaikus, o galbūt asmuo siekia išmokyti ko nors naujo? Išsiaiškinus asmens poreikius, edukologas kiekvienam iš jų sudaro veiklos planus, pagal kuriuos vyksta individualios konsultacijos ir grupiniai užsiėmimai, juos veda lektorai iš Kauno.

Ypač noriai lankomi anglų kalbos, kom-

(Nukelta į 3 p.)

„Neliks duonos su druska – liks Tėvynė“

Projektą remia

Mums rūpi...

Išpjovė medžius, o aplinką pamiršo sutvarkyti?

Pilietiška gyventojų, dažnai važiuojanti valstybinės reikšmės keliu Kaunas – Marijampolė per Veiverius, neapsikentusi aplaidumo, pasidalino nenušienautų, usnimis ir kitomis aukštomis piktžolėmis apžėlusiu pakelių nuotraukomis, klausdama, kas yra atsakingas už taip apleistus žemės plotus abipus senojo kelio ties nuoroda į Skriaudžius.

„Topolius šalia kelio iškirto, tačiau kelmams išrauti pinigų matomai neliko. Iš tiesų, Skriaudžiai labai nuskriausti. Kaip galima taip paniekinti lietuvišką žemę...“ - neūkškumu piktinasi moteris, palyginimui pridėdama ir nuotraukų, kaip atrodo tvarkingai nušienautos pakelės Skriaudžių gyvenvietėje ties privačiais namais. „Skirtumai bado akis,“ - pastebi ji.

Veiverių seniūnijos seniūnas **Vaclovas Ramanauskas**, paprašytas pakomentuoti situaciją, atsidedo. Jis patvirtino, kad, atsiradus *Via Baltica* magistralei, kelininkai, ypač po įmonės reorganizacijos, skiria mažiau dėmesio per seniūniją vedančio valstybinės reikšmės kelio priežiūrai. Jis pasakojo, kad seni medžiai, minėtoje kelio atkarpoje kėlę pavojų eismo dalyvių saugumui, buvo išpjauti prieš porą metų, tačiau kelmai liko nesusmulkinti, pakelės apaugo piktžolėmis ir gadina vaizdą ne tik vietiniams gyventojams, bet ir pakeleiviams, rajono svečiams, atvykstantiems aplankyti netoliese esančio Skausmo kalnelio.

Seniūnija dėl tokios situacijos nepelnytai sulaukė gyventojų priekaištų. Seniūno teigimu, jis ir pernai, ir šiemet kreipėsi į Lietuvos automobilių kelių direkciją (LAKD) prie

Valstybinės reikšmės kelio Kaunas – Marijampolė ruožo pakeles tarp Veiverių ir Skriaudžių „puošia“ ne vienerių metų sėklinės piktžolės.

Susisiekimo ministerijos, prašydamas direkcijai priklausiančio valstybinės reikšmės kelio Nr. 230 (*Kaunas – Marijampolė*) apsaugos zonoje iš abiejų kelio pusių nušienauti peraugusią žolę ir panaikinti kelmus, likusius po medžių pjovimo. „Nesutvarkyta pakelė atrodo labai neestetiskai ir platina piktžolės aplinkiniuose laukuose,“ - rašoma paskutiniame, 2019 m. liepos 31 d. rašte, į kurį atsakymo dar negauta.

Veiverių seniūnija į Direkciją buvo kreipusi ir dėl prie šio kelio esančio labai apleisto, žolėmis apaugusio pėsčiųjų ir dviračių tako tarp Mauručių ir Veiverių, tuomet buvo reaguota operatyviai, ir žolė nušienauta.

Šių metų sausį seniūnas Vaclovas Ramanauskas, atsižvelgdamas į gyventojų prašymus bei Veiverių seniūnijos išplėstinės seniūnaičių suėigos nutarimą, pakartotinai kreipėsi

į Direkciją ir dėl būtinybės rekonstruoti šį pėsčiųjų ir dviračių taką. Prašymas motyvuotas tuo, kad šioje kelio atkarpoje yra labai intensyvus eismas, kuris kelia pavojų Veiverių gimnazijos ir Skriaudžių pagrindinės mokyklos mokiniams, vykstantiems į pamokas ir namus, taip pat yra būtinas nemažos dalies gyventojų susisiekimui su seniūnijos centru, svarbus turistams, norintiems saugiai pasiekti seniūnijos lankytinas vietas.

LAKD atstovas seniūnijai atsakė, jog „per 2019 m. įvertins visų prie valstybinės reikšmės kelių esančių pėsčiųjų ir dviračių takų būklę, o turint duomenis apie esamą pėsčiųjų ir dviračių takų tinklą, bus nagrinėjamas naujų takų plėtros poreikis ir sudaroma darbų atlikimo bendra prioritentinė eilė.“ Tai reiškia – pagal poreikius ir galimybes...

Dalė Lazauskienė

Roberta Ažukaitė-Zacharevičienė: „Savanorystė – tai didelės galimybės – tik nereikia jos bijoti“

Savanorystė – tai vienas iš turiningiausių laisvalaikio praleidimo būdų, kuris padeda įprasminti savo veiklą visuomenėje, suteikia galimybę atrasti save ar praminti takelį į savąjį gyvenimo kelią. Neseniai Prienuose įsikūrė savanorių klubas, aktyviai prisidedantis prie laimingo mūsų krašto įvaizdžio kūrimo. Apie idėją suburti savanorius, nuveiktus darbus ir jaunimo vertybes „Gyvenimo“ skaitytojams pasakoja Prienų savanorių klubo įkūrėja – **Roberta AŽUKAITĖ-ZACHAREVIČIENĖ**.

- Papasakokite, kaip gimė idėja įkurti savanorių klubą Prienuose?

- Kas mane pažįsta, gerai žino, kad kur aš – ten ir savanorių būrys. Po mokyklos baigimo daug laiko skyriau savanorystei, jaučiuosi tame daug atradusi ir taip pat daug davusi. Natūralu, kad tokie būreliai ir tokios veiklos gimsta iš noro dalintis patirtimi ir žiniomis. Savanorystė Lietuvoje dar nėra tame lygyje, kuriame ji turėtų būti, todėl stengiuosi dėti visas pastangas į tai, kad netolimoje ateityje jos svarbą suprastų kuo daugiau žmonių. Turiu nemažai sumanymų šia linkme, bet viskas su laiku.

Gyvenime nebūna nieko be reikalo. Kai po ilgo laiko grįžau į savo gimtąjį kraštą, Prienus, prieš tai ilgai dirbusi nevyriausybinėje sektoriuje, supratau, kad Prienuose trūksta savanorystės projektų. Kai po kurio laiko mane susiradęs **Kristijonas Raibūzis** pasidalino savo idėjomis, tuomet suvokiau, kad Prienuose yra jaunų žmonių, kurie nori savanoriauti. Taip po truputį viskas ir įsisuko.

„Prienų krašto savanorių klubas“ startavo 2018 m. rudenį, bet pats procesas prasidėjo metais anksčiau, kai pradėjau dirbti Prienų kultūros ir laisvalaikio centre. Tiesiog visada buvau linkusi „multitaskinti“ (t.y., daryti daug veiklų vienu metu), todėl man reikėjo žmonių. Iš pradžių prie savanorių prisijungė mano sesė, kuri pasikvietė savo klasiokus. Vėliau atsirado moksleivių iš kitų mokyklų, jie atsivedė savo draugus. Dabar, kai veiklos tapo matomos, apie mus po Prienus jau yra pasklidusios kalbos.

- Koks šios organizacijos tikslas?

- Skatinti savanorystę Prienuose. Savo veikla kurti pridėtinę vertę Prienų kraštui, Lietuvai, pasauliui, žmogui.

- Su kokiomis institucijomis, organizacijomis bendradarbiaujate?

- Esame labai atviri visiems, tiesa, dabar jau šiek tiek atsirenkame, nes kartais tų pasiūlymų daugiau nei mūsų pačių. Veiklas jaunimas gali pasirinkti pats, nėra jokios prievartos. Organizuojame savaitinius susirinkimus, tačiau į juos eiti taip pat neprivaloma. Viskas paremta bendrais susitarimais, demokratija ir tarpusavio pagarba vienas kitam.

Bene daugiausiai bendradarbiaujame su Prienų kultūros ir laisvalaikio centru, Prienų krepšinio klubu, „Harmony park“, organizacija „Laimingas Prienų kraštas“ (esame vieni iš šio judėjimo iniciatorių), „Stipri šeima Prienų krašte“ ir kitomis.

- Ar sulaukėte didelio narių susidomėjimo?

- Amžiaus cenzos nėra, durys atviro ir vyresniems, jeigu tik jie save mato šioje veikloje. Daugiausia tarp mūsų 12–18 metų jaunimo. Grupėje yra apie 40 savanorių, bet aktyvių – apie dvidešimt.

- Prienų savanorių veikloje dalyvauja ir paaugliai, ar neįvyksta sunkumų? Kaip sekasi suvaldyti paaugliškus kaprizus, narių tarpusavio nesutarimus?

- Geras klausimas! Kartais mane netyčia pavadina mokytoja, nors nesu pedagogė. Būna įvairių situacijų

ir nutikimų: tekę padėti spręsti ir meilės santykius, ir tarpusavio nesutarimus, buvę noro vienas kitą skusti, kad įtikyt man. Bet viskas sutvarkoma, draugai susitaikydavo, o skundų sutarėm netoleruoti, nes jie niekur neveda... Kaip sakoma, nenaikinama piktžolė keliauja visą gyvenimą, todėl dabar vieni kitų neskundžiame. Mano nuomone, tai yra viena iš vertybių, kuri tikrai padės jaunimui ateityje.

Vadovaujamas tu, kad esame visi skirtingi, bet jeigu matome, kad vyksta kas nors negero, neteisingo ar ne taip, kaip turėtų būti, patys ir sudrausminame. Manau, kad jaunimas turi gebėti kritiškai mąstyti ir vertinti. Ne pirštu rodyti, o imti ir veikti. Juk aš ne policininkė, kad spręščiau visų bėdeles, ir ne mokytoja, kuri auklėtų vos tik pasitaikius progai – visi mes esame bendros veiklos kolegos, bendražygiai. Ir aš esu tam, kad padėčiau kiekvienam jaunam žmogui atrasti save, nes patirtis savanorystėje – geriausias būdas tai padaryti. Šiuo metu sutariame puikiai, ir mūsų laukia dar labai daug gražių bendrų projektų.

- Organizacija susikūrė visai neseniai, tad ar spėjote jau ką nors nuveikti? Kokias iniciatyvas, veiklas jau įgyvendinote?

- Pagrindinė veikla yra nukreipta į savanorystę jau suformuotose iniciatyvose, organizacijose. Mes esame tarsi žmonių brigada, kurios funkcija – padėti įgyvendinti konkrečius užsisiemimus. Vienas iš didžiausių renginių – tai vasario mėnesį vykęs ledo ir šviestų festivalis „Pasaka“ („Harmony park“). Jame, be šalčio, jaunimui teko susidoroti ir su daugybe kartais net suaugusiam žmogui sudėtingų užduočių (automobilių parkavimas, bilietai, veiklų koordinavimas ir t.t.). Kai kuriems jaunuoliams tai buvo pirmas toks didelis renginys, bet visi susitvarkė puikiai. Jaunimas taip pat aktyviai prisidėjo prie iniciatyvos „Laimingas Prienų kraštas“ įgyvendinimo (tai idėja, kurios tikslas – suvienyti iš Prienų kilusius žmones bei aktyvistus, norinčius būti laimingiems savo krašte bei konkrečiomis mintimis prie tos laimės prisidėti).

Savanoriai aktyviai reikšėsi ir socialinės akcijos „Senių besmegenių sąskrydis“ metu, buvome atsidarę kioskelį, kuriame prekiauvome blynais bei arbata, taip bandėme paguoti socialinį verslumą mūsų mieste. Dažnai darbinę veiklą apjungiu su savanoryste... Man pasisekė, nes niekada nė vienas darbdavys nesakė „ne“. Priešingai, veikla dažnai atsiranda prie strateginių veiklų išpildymo. Daug ar mažai pati prisidėjau prie geresnių Prienų kūrimo – kiekvienam spręsti atskirai. Bet, mano manymu, vien „Senių besmegenių“ idėja ko verta. Jei teisingai visi suprato, tai nebuvo vien tik akcija, tai buvo didelis noras rasti būdą, kad mūsų šventinės eglės puošybai būtų skirta daugiau dėmesio. Ką galėjo pagallvoti, kad taip nutiks,

(Nukelta į 5 p.)

Europinė parama nenuveina perniek – ji keičia ir prieniečių gyvenimus

(Atkelta iš 2 p.)

piuterinio raštingumo kursai. Stipriant profesinius igūdžius, pasiteisino centre organizuoti floristikos užsiėmimai. Mūsų rajone veikia kelios globos įstaigos, teikiamos socialinės ir globos paslaugos namuose, todėl, trūkstant darbuotojų, būtų aktualūs ir slaugos mokymai.

G.Želvienės teigimu, dauguma iš trylikos Prienų rajono gyventojų, lankančių projekto veiklas, yra nuolatiniai Užimtumo tarnybos klientai, kuriems nepavyko įsidarbinti.

„Mes einame kitu keliu – motyvuodami žmones, pastiprindami jų socialinius igūdžius, kad grįžimas į darbinę aplinką būtų lengvesnis. Pradedame nuo paprastų dalykų – mokyti susikurti savo gyvenimo aprašymą, savarankiškai ieškoti darbo internete. Dalyvavimas centro patalpose organizuojamose projekto veiklose grindžiamas savanoriškumu. Papildomai projekto dalyviams galime pasiūlyti psichologo, teisininko, informavimo, konsultavimo bei tarpininkavimo paslaugas įsidarbinant.

Galime pasidžiaugti ir vienos projekto dalyvės sėkmės istorija. Pastebėję, kad moteriai mokymuose puikiai sekėsi, laikinai ją įdarbinome Socialinių paslaugų centre aplinkos

tvarkymo darbams pagal Savivaldybės finansuojamą užimtumo programą. Be abejo, ne tik šiai, bet daliai kitų projekto dalyvių centre lankytos veiklos tapo postūmiu keisti savo gyvenimą: atsirado tokių, kurie užsiregistravo Užimtumo tarnyboje ar nusprendė mokytis toliau.

Įstaiga sieks europinio paslaugų kokybės sertifikato

Prienų socialinių paslaugų centras ieško būdų, kaip galėtų išvertinti šeimoms teikiamų paslaugų kokybę. Šių metų birželį įstaiga pasirašė sutartį su VšĮ Valakupių reabilitacijos centru dėl dalyvavimo projekte, kurio tikslas diegti įstaigoje Europos socialinių paslaugų kokybės sistemą ir gauti EQUASS Assurance sertifikata Paramos šeimai skyriuje teikiams bendrosioms ir socialinės priežiūros paslaugoms. Projekto tikslinė grupė – vaikai ir šeimos, auginančios nepilnamečius ir besilaukiančios šeimos, kurioms taikoma atvejo vadyba.

- Neretai visuomenėje dėl socialinių darbuotojų darbo kyla įvairių interpretacijų. Visgi valstybė daug investavo į socialinių darbuotojų paruošimą, jų kvalifikaciją, todėl jos turi tapti ne šeimų gyvenimo kontro-

lierėmis, bet kokybiškų ir žmonių poreikius atitinkančių paslaugų teikėjomis, - pabrėžia direktorės pavaduotoja Liuda Šeškuviene. - Tačiau kaip tą kokybę pamatuoti? Europos socialinių paslaugų platforma yra sukūrusi kokybiškų paslaugų atitikties standartą. Pateikiama bent dešimt kriterijų, pagal kuriuos bandysime įsivertinti savo kompetenciją, gebėjimą organizuoti ir teikti į asmenį orientuotas paslaugas, partnerystę, darbo etiką ir kt. Atitinkamai mus vertins ir paslaugų gavėjai, ir auditoriai...

Centro direktorė Aurelija Urbonienė įsitikinusi, kad sertifikuoti paslaugas europiniu lygmeniu įstaigai yra prestižo reikalas, o darbuotojams – tai galimybė kelti kvalifikaciją, stiprinti savo kompetencijas, pasidalinti savo patirtimi su kitų panašių įstaigų darbuotojais.

Žinoma, europinių standartų įgyvendinimas praktikoje iš darbuotojų pareikalauja ir laiko, ir pastangų, ir atsakomybės, tačiau, pasak direktorės, jei įstaiga deklaruoja, jog yra inovatyvi ir tobulėjanti, darbuotojai taip pat turi eiti koja kojon su naujovėmis...

Dalė Lazauskienė

Nemumėlis

...į ežero širmą vingiorykštę jau sutilpo vakaro viso šviesa...

Tautvydas VENCIOUS

Rekordinių karščių apgaubta padangė buvo išdžiūvusi, vis dažniau teko gaivintis kūrybinėmis versmėmis, kurios, dar neprasidėjus kalendorinei vasarai, sualmėjo visai netikėtoje vietoje – sausakimšame troleibuse. Čia per klaidą vietoje stotelių pavadinimų įjungta orų prognozė paskelbė sinoptinės vasaros pradžią.

Įvadas sinoptinei vasarai

Nusileidžia realybė pro langą,
O voratinkliai draikosi palube.
Šitos vasaros tolimes pasaka
Tau paliečia plaukus ir veidą.

Ir ko sėdim nebylūs nežinom,
Geriam vyną ir pienui svaiguli.
Išsilaisvinę iš karšto asfalto,
Braidom ežero kranto vygėje.

O kuo baigsis fantastiškas sapnas,
Kur nuneš nežinojimo vingiai?
Atradau, kad vienintelė pasaka
Buvo laiko šio atvirukas.

Aš einu kur veda likimas,
Nežinau ar tau pasakyti,
Kad nutolęs nežinomas krantas
Tampa savas tik jį prisiminus.

Nesibaigs niekada šitas laikas --
Tai tik vėjas, saulė ar žaibas,
Kurio mirksnis praskrodžia dangų
Tartum irklais ežero dugną

Vėliau prasidėjo atostogų planavimo rūpesčiai, prisiminimai apie pernai aplankytas vietas, bemiegės, žvaigždėtos naktys, lydimos vėlyvų praeivių romantiško ilgesio jūrai.

Lietuviškos vasaros žavesys

Ar bent įsivaizduoji,
Kiek mes prarandam nekalbėdami
Ir neklausydami tylos,
Kuri pasako viską?

Antai už to pušyno pernai
Vėjas nuo galvos tau nusviedė kepurę,
O žaliakakčiai gintarai
Į bato padą įsispraudė.

Kartojau vis, kad eitumėm basom,
Bet panorėjai rasti kriauklę,
Kurioj audringos jūros balsas įsirašo -
Tokių krante nebuvo ir abu tylėjom.

Dabar ir nežinau tyla ar bangos mums kalbėjo,
Ar gintarai tame bate tėra...
Tik ar todėl kažkas už lango traukė:
„O aš nuvažiuosiu prie jūros, o gal ne“.

Vis tik buvo ir tokių, kurie nenorėjo palikti miesto, budėjo gatvėse matuodami saulės ir gėrimų temperatūrą. Jiems šis sezonas patiko labiausiai, o vėsinimasis fontane tapo geriausia pramoga. Viename tokių miesto fontanų, vadovaudamasis senu prietaru, įmečiau keletą monetų, tikėdamasis dar kartą čia apsilankyti. Tai buvo bene vienintelė vieta, kurioje turistai negalėjo sumokėti kortele.

„Kai nieko neturi, tai ir nereikia nieko“

Kažkur yra žmogus,
Kurio aš vis dar nepažįstu.
Jis tartum sapnas tykantis, baugus
Su vis kita žinia kasnakt atklysta.

Ir girdim, ir suprantam jį
Tiktai pakviesti neišdrįštam.
Jo veidas išimintinai baugštus
Pro stiklą akinių iškrypsta.

Kažkur yra žmogus,
Tik jis pamiršo būsiąs
Ne vien tik vardas, pavardė, gimimo metai,
Ne sraigtas melo ekonomikoj,
Ne vien rinkėjas trijuose rinkimuos,
Ne tas Statistikos departamentui
Atsakantis, kad šalta.

Geriau gi tas, kurio kakta ir rankos prakaituoja,
Kai imasi didvyriškųjų žygių
Bandydamas nepastebėt kas atsitiko
Vārveklui krintant ant plytelių.

Jis buvo tas benamis prie „Akropolio“
Su mėlyna striuke iš „Pull and Bear“
Ir prašė euro arba cigaretės,
Bet aš tik teturėjau „Master Card“.

Turėjau daug ir neturėjau nieko.
Kai nieko neturi, tai ir nereikia nieko.

Išties, juk kartais taip gera ko nors neturėti, pavyzdžiui, rūpesčių, sveikatos problemų, širdies svyravimų ir proto paklydimų... Vis tik daugelis sutarė, kad blogiausia, kai nėra... lietaus. Nors kai kurie iš pradžių su tuo nesutiko, tačiau išvydę Nemunu pražingsniuojantį briedį, susiprato, kad potvynis greitai negresia.

Prieš lietu

Ten aš vienas buvau,
Kai rugpjūčiui artėjant
Sausas laukas verkė rasa.
O jis basas parėjo
Ir pasakė (nors pusbalsiu)
- Bulvės užaugs.

Jeigu po lietaus į širmą ežero vingiorykštę sutelpa vakaro šviesa, esate gražiausio vakaro liudininkai. Tik neapsigaukite matydami du Mėnulių – vienas ežere tik atspindi, o šį spindėjimą gali sudrumsti tik varlių choras. Smalsiausiems ir mažiau kaime būnantiems išduosiu paslaptį, kad geriausias varlių orkestrų dirigentės yra... karvės. Vos tik užbliuana, žaliosios iškart nutyla, o vėliau vėl įsidrašina. Taip per vakarą sugrojami net keli sudėtingi kūriniai.

Vingiorykštė

Pasalūniška pilnatis žvelgia
Į užmigusio miesto rimtį.
Kur ne kur dar užimas
Skverbias atviro lango plyšin.

Aš meldžiau šitą naktį paleisti
Jauną sielą ir aštrią mintį,
Kad užmirštų dienos klajones,
Įrašytas dangaus ornamentuos.

Kas pasakė, kad tai paskutinis
Šilto vakaro užrašas bukas -
Dar galėsime tylos paklausti,
Jei išmoksime išgirsti ko nematom.

Ši kalba man įstrigo mintyse -
Neišėitų labiau nusižengti
Darbo dienai, išsprautai į rėmus,
Tamsoje belaužant degtukus.

Štai į ežero širmą vingiorykštę
Jau sutilpo vakaro viso šviesa.
Teatein pasidžiaugti kas buvo
Vardan Dievo suklaupę nakčia.

Dabar tik tai tiek tegalvojau,
Nes dažnai prisimindavau būti
Ir nujausdamas savo likimą
Pasalūniškai pilnačiai moju.

Na, o geriausias būdas patikrinti, ar Jūsų vasaros vakarų pašnekovas – optimistas ar pesimistas – yra visai ne pilnos ar pustūštės stiklinės testas... Paklauskite apie vasarą. Vienam jau po Joninių dienos trumpėjimas primena rudenį, antram Šv. Ona tampa ne duonos, o rudens po-
nia, o trečias (kantriausias) rudeniškai atsidūsta po Žolinės. Ir negali žinoti, kuris teisus...

Dienų trumpėjimas

O baltosios naktys pasirodo aptemta
Ir lieka tik tie dirbtiniai žiburiai,
Kurie pritraukia laikinus tamsos draugus,
Nes jų jokioj šviesoje nepamatysi.

Bet negali tikėt, kad jie rytoj sugrįš,
Kad naktys bus tos pačios bei taipogi ilgos.
Ir negali juk viso nieko čia žinot,
Nes juk tada gyvenimas ar bus prasmingas?

Vasaros haiku

2019-06-26

Vasara ryški
Žalia, geltona, žydra.
Katė – liūdnoka.

Štai pavasaris -
Pakalnutės indely.
Nušvinta žiema.

Pienės pavėjui
Šoka džiaugsmo sirtakį.
Skambina varpai.

Į žydrą tolį
Debesiu laišką siunčiu.
Ar dar skaito kas?

Kaista patalai
Ant žalio baldakimo.
Žiema apsukui.

Basai nešalta
Straksėti žolynuose.
Ar suvaikėjau?

Koją kutena
Boružė autobuse.
Horoskopas man.

Vasaros išas
Plaukia dangumi lėtai.
Skrudei nė motais.

Šokčioja žiogas
Žolėje žaliausioje.
Nebijo rudens?

Pakelėj ryte
Gandras pusryčiauja.
Teisinga dieta.

Blizga ant smilgų
aksominiai šedevrai.
Skraistės ilgiesui.

Vasara verkia
šermukšnių ašaromis.
Jau išleistuvės...

Alma D.J.

2019 – Vietovardžių metai

Konkursas „Mano kaimo, miestelio, miesto vardas“

Jieznas

Miestelis Prienų rajone, 16 km į rytus nuo Prienų. Miesto pietiniame pakraštyje telkšo Jieznas ežeras, teka Jieznėlės upelis. Pirmasis rašytinis šaltinis, kuriame minimas Jieznas vardas, yra 1492 m. gruodžio 4 d. Lietuvos didžiojo kunigaikščio Aleksandro privilegija – čia minimas didžiojo kunigaikščio Jieznas dvaras ir Jieznas valsčius. 1581 m. minimas Jieznas miestelis. 1633 m. Jieznas dvarą nupirko Lietuvos didysis iždinkas Steponas Pacas ir Jieznas ilgainiui (XVII–XVIII a.) tapo Pacų giminės rezidencija. XVI a. pabaigoje buvo evangelikų reformatų bažnyčia, 1634 m. paversta katalikų bažnyčia. Pirmąją Jieznos bažnyčią 1643 m. pastatydino Steponas Pacas. Miestelis sparčiai plėstis ėmė XIX a. 2-ojoje pusėje nutiesus kelią Kaunas–Druskininkai. 1897 m. gyveno 1255 žmonės. 2018 metų duomenimis, Jiezne gyvena 1032 gyventojai.

XX a. pradžioje Lietuvai paskelbus nepriklausomybę, Jieznas buvo tapęs kovų židiniu. 1919 m. vasario 10–13 d. čia vyko dideli mūšiai tarp lietuvių ir rusų bolševikų. 2002 m. patvirtintas Jieznos herbas. Labiausiai tikėtina, kad vardas kilo iš ežero pavadinimo. XX a. pradžioje gyvenvietė buvo rašoma Jeznas arba Jėznas. Jiėznas antrosios kirčiuotės žodis, todėl vienaskaitos įnagininke ir vietininke kirtis nušoka į galūnę: Jieznū, Jieznė.

Prienų „Žiburio“ gimnazijos II kl. mokinės Eglė Valatkevičiūtė ir Kornelija Jurkonytė

Keliauk – pažink – pasidalink

Dzūkai žemaičių žemėje nepaliovė stebėtis

„Prienu rajono kaimo bendruomenės „Stakliškės“ narius jungia bendri renginiai, šventės, kurių metu dvasiškai praturtėjame, artimiau pabendraujame. Bendruomenė rašo ŽŪM teikiamus projektus – vykdė jaunimo stovyklą, nuolat pildo materialinę bazę. Kasmet vyksta ataskaitiniai susirinkimai, po kurių užsimezga įdomūs pokalbiai su įžymiais žmonėmis, savo sričių specialistais, žiūrime vaidinimus, klausomės koncertų. Labiausiai bendruomenės žmonėms patinka keliauti. Juos veda noras pažinti ne tik Lietuvos kampelius, bet ir kaimynines valstybes – aplankytas Suvalkų kraštas Lenkijoje, Rundalės pilis – Latvijoje. Per metus surengiame bent dvi ataskaitinio susirinkimo metu suplanuotas ekskursijas. Vėliau kelionių akimirkomis džiaugiamės vartydami bendruomenės Facebook'o puslapį,“ – pasakoja kaimo bendruomenės „Stakliškės“ pirmininkė Rasa Noreikienė.

Pažinčiai ir atsisveikinimui – aukščiausios kalvos

Šią vasarą, nudirbę svarbesnius žemės ūkio darbus, „Stakliškių“ bendruomenės nariai tradiciškai skyrė laiko Lietuvos ir jos vietovardžių pažinimui. Bendruomenės pirmininkė Rasa Noreikienė pakviesti, jie aplankė žymiausias Žemaitijos etnografinio regiono vietas, išgirdo legendomis ir tikrais faktais apipintas jų vietovardžių atsiradimo istorijas, sužinojo, kaip atkakliai žemaičiai gynė savo kraštą nuo atėjūnų kryžiuočių, o po krikšto per kelis šimtus metų tapo uoliais katalikais, pasiklausė tikros žemaitiškos šnektos, paskanavo tradicinės virtuvės patiekalų.

Ekskursijos dalyvius lydėjusi gidė **Ramutė Milušauskienė** iš Prienu įdomiai pristatė kiekvieną maršrute *Medvėgalis – Varniai – Telšiai – Šatrija* aplankytą objektą, į savo pasakojimą įpindama negirdėtų istorinių detalių ir pastebėjimų apie žemaičių skirtingumą nuo lietuvių, jų būdo bruožus, iš kurių pastebimiausi – nekalbumas, neskubrumas, pamaldumas.

Pažinties su Žemaitija pradžioje ekskursijos dalyviai įkopė į pačią aukščiausią (234,6 m) Medvėgalio kalvą, nuo jos apžvelgė kraštovaizdį su apačioje plytinčiomis pievomis, miškeliomis, tarp pelkynų pasislėpusiomis kūrgrindomis ir šen bei ten kyšančiomis bažnyčių bokštų smailėmis. Šalia kalvos dunkso Pilies kalnas, ant kurio, pasak legendų, stovėjusi labai tvirta, visus kryžiuočių puolimus atrėmusi pilis.

Paminklas vyskupui M.Valančiui Varniuose.

Ir tik 1400 m., kai šiame krašte įsitvirtino krikščionybė, kryžiuočiai, padedant pačiam Vytautui Didžiajam, pilį sunaikino. Tačiau ir dabar, praėjus daugiau nei 600 metų, Medvėgalis neprarado savo didybės. Labai pasistengus giedrą dieną nuo jo viršūnės tolumoje galima įžiūrėti kitą Žemaitijos galiūną – Šatrijos kalną. Jį stakliškiečiai aplankė kelionės pabaigoje, norėdami savo akimis pamatyti vietovę, kuri mena garsų šiose apylinkėse svieto lygintoją Tada Blinda. Ant kalno esantis aukuras perša nuomonę, kad dar ir šiais laikais čia susibėga visos Žemaitijos raganos.

Varnių miesto įdomybės

Žemaitija rašytiniuose šaltiniuose pirmą kartą paminėta 1219 m., kuomet į žemaičių žemes vedė kryžiuočių žygiai. Po Žemaitijos krikšto Medininkuose (dabar Varniai) 1417 m. buvo įkurta Žemaičių vyskupija. Stakliškiečiai turėjo galimybę apsilankyti ir palyginti istorinį žemaičių žemių bei vyskupijos centrą – Varnius, ir dabartinę Žemaitijos sostinę Telšius.

Nedidelis Varnių miestas pasitiko tvarkingomis gatvėmis, žydinčiomis gėlėmis prie visuomeninės paskirties pastatų ir gyvenamųjų namų. Vietiniai siekia, kad organizuotai ir pavieniui į miestelį užsukantys turistai iš jo išsivežtų kuo geriausias įspūdžius. Miestelyje gausu istorijos, architektūros bei dailės paminklų.

Nemažai vertybių saugoma Žemaičių vyskupystės muziejuje, kuris veikia išlikusiuose, iš lėto atnaujinamuose buvusios kunigų seminarijos rūmuose. Stakliškiečius šiltai pasitikęs šio muziejaus vadovas **Antanas Ivinskis** papasakojo kunigų seminarijos, čia nepertraukiamai veikusios nuo 1741 iki 1864 m. istoriją, aprodė turtingas katalikų liturgijos daiktų, skulptūrų, procesijų žibintų, tapybos, tekstilės darbų, spausdinių, medalių, porceliano indų, baldų ekspozicijas, taip pat palydėjo į rūmų bokštą, iš kurio gražiai matoma miestelio panorama.

A.Ivinskis akcentavo, jog vyskupija ir konkrečiai kunigų seminarija buvo vienas iš svarbiausių nacionalinės savimonės formavimo, lietuvių kalbos ir rašytosios populiarinimo bei kultūros centrų Žemaitijoje. Caro valdžiai numalšinusi 1863 m. sukilimą, kunigų seminarija buvo perkelta į Kauną. Pastate veikė caro kariuomenės, kazokų kareivinės, vėliau Lietuvos kariuomenės drausmės batalionas. Nustebino tas faktas, kad po 1926 m. perversmo, kurio priekyje buvo A.Smetona ir A.Voldemaras,

šiame pastate penkerius metus veikė Varnių koncentracijos stovykla, kurioje buvo sulaukomi politiškai nepatikimi žmonės, tarp jų buvę uždaryti ir nėsčių moterų bei motinų su mažais vaikais. Iš viso šioje stovykloje pabuvojo beveik 600 internuotų asmenų.

Iš muziejuje eksponuojamos gausios žemaičių vyskupų portretų galerijos reikėtų išskirti vieną asmenybę – vyskupą Motiejų Valančių, kovojusį prieš rusifikaciją ir besaikį girtuokliavimą. Rodomi išlikę vyskupo asmeniniai daiktai, jo pradėto plataus masto blaivybės sąjūdžio atributai – pasižadėjimo raštai nevertoti svaigalų, brolijos nariams dalinti medalikėliai su Sopulingaja Dievo Motina. Ekskursijos vadovo A.Ivinskio teigimu, M.Valančius sėkmingai pratęsė Šiaulių klebono, Varnių gydytojo sūnaus Ignaco Štacho pradėtą blaivybės darbą. Pasakojama, kad pastarasis kunigas stebuklingu būdu į doros kelią atvedė daugybę girtuoklių, o jų šeimoms sugrąžino ramybę. Esą, jo kapas ta pačia intencija lankomas ir šiandien, prie jo meldžiamasi, ir, matomai, į vilties netekusių žmonių skundus įsiklausoma, nes per kiekvienas Vėlines I.Štacho kapas skęsta uždegtų žvakučių jūroje.

Netoli nuo muziejaus, už kelių šimtų metrų – dailiai suremontuota vyskupo M.Valančiaus istorinė rezidencija – gyvenamasis namas, tačiau lankytojams jis kol kas neatvertas. Greta esančiame skvere, vadintame Valančiaus darželiu, galima apžiūrėti paminklą šiam iškiliam kunigui. Gidė Ramutė pasakojo, kad paminklas, dedikuotas Šviesos skleidėjui ir Blaivybės apaštalui, pastatytas 1927 metais jo pasekėjų suaukotomis lėšomis. Pokariu nugriautas, bet, paslapčia išsaugojus kunigo biustą, Atgimimo metais paminklas buvo atstatytas, vėlgi – visuomenės lėšomis.

Įdomią istoriją slepia ir stakliškiečių aplankyta seniausia Žemaitijoje Varnių Šv. apaštalo Petro ir Pauliaus bažnyčia, kuri pastatyta 1691 m. senosios katedros vietoje.

Atgimę ir praeitį saugantys Telšiai

Vėliau keliautojų laukė intriguojanti pažintis su Telšiais, kuri prasidėjo nuo rakurso į šio krašto praeitį Žemaičių muziejuje „Alka“. Įdomią ekskursiją vedė muziejininkė **Ajida Stančienė**, kuri prisipažino turinti sentimentų Stakliškėms, nes čia gyveno jos seneliai. Muziejus „Alka“ įkurtas 1932 m. vasario 16

Telšių Šv. A.Paduviečio katedra – įspūdinga iš išorės ir viduje.

dieną, po penkerių metų persikėlė į specialiai muziejui suprojektuotą pastatą ant Masčio ežero kranto. Žemaičiai dosniai statyboms aukojo, jie verti pagarbos dėl pasiryžimo išsaugoti muziejų ir jame sukaupus unikalias vertybes – dokumentus, paveikslus, skulptūras, baldus, knygas, indus ir kitus eksponatus – iki šių dienų. Muziejaus aukso fondą sudaro daiktai iš Žemaitijoje nacionalizuotų Tiškevičių, Oginskių, Pliaterių, Šuazelių, Gorskių dvarų. Karo metus pralaukę patikimose slėptuvėse, jie nebuvo išgrobstyti kariškių ir šiandien stebina lankytojus.

Tikra atgaiva akims ir sielai tapo pasivaikščiavimas prižiūrėtomis Telšių miesto gatvėmis, išpuoselėta, gyventojų poilsiui pritaikyta Masčio ežero pakrante. Šokantis fontanas, amfiteatras, stiklinis liftas į pakrantę, keltas, apžvalgos aikštelės, rotondos, daug žydinčių gėlių, mažųjų skulptūrų. Dailininkai ir skulptoriai, puošę miestą, itin pagerbė Žemaitijos totumą – mešką, ji vaizduojama daugybėje skulptūrų, kurias galima surasti netikėčiausiose miesto vietose. Lankytojų bene mėgstamiausia skulptūra – „Žemaitijos legendos“, kurioje vaizduojama Žemaitijos motina – meška, ant nugaros nešanti meškiukus ir žemaitukus. Tokiu būdu prisimenami liaudies pasakojimai apie tai, kaip kadaise meškos padėjo žmonėms auginti vaikus. Turistai tiki, kad patrynus šios meškos nosį, galima tikėtis norų išsipildymo... Šeštadienio popietę Telšiai buvo pilni

(Nukelta į 8 p.)

Roberta Ažukaitė-Zacharevičienė: „Savanorystė – tai didelės galimybės – tik nereikia jos bijoti“

(Atkelta iš 3 p.)

bet daug ką duoda matomumas ir viešumas, tad buvau išsikėlusiai asmeninę ambiciją – nacionalizuoti šį renginį. Rezultatai kalba patys už save – eglutė gražesnė, o ir visa Lietuva žino apie šią akciją.

- Ką, Jūsų nuomone, savanoriavimas duoda jaunam žmogui? Kokias vertybes ugdo?

- Pirmiausia, ugdo atsakomybę, nes čia irgi daug reikalų, kur tu turi galimybę pasimatuoti, kiek ir kokių veiklų gali padaryti, kas tau lengva, kas sunku. Tai labai gera platforma dar iki studijų, nes čia gali išsiginčyti, ar tu turi vadovavimo įgūdžių, o gal nori jų įgyti ir vis daugiau imiesi veiklose vadybos. Galbūt tu koks fotografas ir tau patinka viską stebėti, ar esi būsimas žurnalistas ir mėgsti viską aprašyti. Veikla taip pat ugdo toleranciją ir, žinoma, pilietiškumą.

Be to, Prienu savanorių klubo nariai įgyja ne tik patirties, bet ir kitų papildomų dalykų, kuriuos tikrai ne visi sau gyvenime gali sau leisti. Tie, kurie savanoriauja žirgų varžybose „Harmony park“, turi galimybę pasimėgauti 5 žvaigždučių viešbutyje esančiu SPA ir laisvu metu pasimokyti jodinėti, pabendrauti su žirgais. Savanoriaujantieji Prienu kultūros ir laisvalaikio centre gali stebėti kino filmus nemo-

kamai ir t.t. Savanorystė – tai didelės galimybės, tik nereikia jų bijoti, nes su laiku kiekvienas supranta, kad tai tave išugdė kaip asmenybę, praplėtė akiratį ir davė daug žinių bei praktikos būsimuose darbuose ir gyvenimo pasirinkimuose. Juk save atrasti yra vienas sudėtingiausių uždavinių žmogui, ir kuo anksčiau pradėdame tai daryti, tuo didesnė galimybė ateityje teisingai pasirinkti savo gyvenimo kelią.

- Kuo savanoriavimas gali būti vertingas miestui, o galbūt valstybei? Kuo savanorių klubas naudingas būtų Prienam?

- Prienamms kuriama pridėtinė vertė yra labai didelė – jauni žmonės į renginius eina ne mintinai išmoktus eilėraščius deklamuoti, o atstovauti jaunimui, sakyti kalbas, padėti įgyvendinti renginius. Mano nuomone, vien tai, kad jau norite aprašyti mūsų veiklą, rodo, kad ji yra prasminga. Turime daug idėjų ir sumanymų: gal išplėsti veiklą, gal sumanyti naujus renginius, bet reikalų šiai dienai tiek daug, kad vos spėjam sukurti. Bendradarbiaudami su iniciatyvos „Stipri šeima Prienu krašte“ nariais, neužilgo turėsime antrąją šios vasaros stovyklą, kurioje konkretizuosime, kokiose veiklose dar labiau propaguosime savanorystę. Bet apie tai sužinosite vėliau, negaliu visko iš karto pasakyti...

- Bet bent trumpai apie ateities planus tikriausiai galite prasyti...

- Planai – dideli, ambicijos dar didesnės. Ir jų turiu ne tik aš, bet ir daugelis organizacijos narių. Tai labiausiai džiugina. Planuojame surengti ir savanorystės festivalį, įkurti socialinį verslą ir t.t. Bet didžiausias iššūkis – patalpos (iki šiol gyvenome Prienu kultūros ir laisvalaikio centro erdvėje „Prienas“), nes mūsų organizacija ne mažėja, o didėja, tad reikia naujų patalpų. Šiuo metu sprendžiame klausimą, kur norime būti bei kur tokią galimybę rasti. Taip pat didelė problema – ir finansavimas. Šiandien

veikla vyksta iš inercijos ir didelio noro, todėl jeigu kas nors paskaitės norės nuveikti ką nors prasmingo, kviečiu prisidėti ir prie organizacijos idėjos palaikymo.

- Kur gali kreiptis žmonės, susidomėję Prienu savanorių klubo veikla?

- Visi, norintieji prisijungti prie mūsų veiklos, gali rašyti mums į „Facebook“ – Prienu krašto savanorių klubas – arba kreiptis tiesiogiai į mane: el.p. robertospastas@gmail.com, tel. 8 638 55 613.

Rimantė Jančauskaitė

Prienų turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Valgyk vaisius, kuriuos pragraužė kirminas“ ...

Po rugpjūčio nakties meteorų lietaus, rytas aušo tiršto rūko pataluos. Vieniems jaučiant krintančių žvaigždžių galią, kiti žadėjo stebėti dangų po dviejų parų, kai „lietus“ didesnis būsias. Ir tarp sendaikčių tikėjosi surasti žiuronų, kitų galbūt tik fizikams, astronomijos mylėtojams suprantamų prietaisų.

Sutikti žmonės sakė nebrangiai, tik už penkis eurus, suradę neblogą palapinę, kurios pritrūko gausiai šeimynai prieš kelionę į Molėtus. Viena moteris dovanoms ieškojo senovinių monetų, apie kurias, kaip patikino, pati nieko nenusimano. Tad ir pasiklovi prekėviu, pažįstančiu kolekcininkų pasaulį. Ilgai rinkosi, nes siūlė tai smetoninį, tai vokišką pinigą, ir dar galybę įvairių monetų bei popierinių banknotų. Po gero pusvalandžio vėl sutikta ta pati pirkėja šypsojosi išgijusi „vieną pinigą už 14 dabartinių pinigų, t.y., eurų“. Tarp daugybės žmonių, kurie kažko ypatingo ieško tarp sendaikčių, ji sutiko vieną kolegą, kuris domisi senoviniais pinigais, jis ir parodė pirkinį. „Viskas gerai, iš kur aš galėjau suprasti, kad moneta dažyta“, – geru nuotykiu ji palaikė šį savo apsilankymą turguje ir prekės negražino.

Valgyti vaisius, kuriuos pragraužė kirminas, patarė pirkėjas, kai jo žmona ilgai rinkosi obuolius. „Šiais metais mūsų sodas nedosnus, bet ir turguje nėra didesnio pasirinkimo obuolių. Kilogramas kainuoja 0,50 euro, kuriuos renkasi itin išranki pirkėja“, – šmaikštavo patikindamas, jog pakirmijęs obuolys ar slyva iš turkaus yra daug sveikiau nei gražus, ilgo galiojimo vaisius iš prekybos centro.

Tarp ūkininkų irgi buvo galima išgirsti lietuvių liaudies išminties. „Gerk ten, kur geria žirgas“, – kol dar nebuvo pirkėjų, apie šaltinio, upelio vandens galias įsijautę diskutavo vyrai. O centnerį šviežio derliaus grūdų pardavė už 8–10 eurų. Sakoma, kad, norint turėti auksinį dienos grūdą, reikia gulti ir kelti su vištomis, bet argi ūkininkai tikės tuo, „ką kudakuoja kokia višta“.

Prekyba vištomis, vištaitėmis, mažyliais viščiukais, ančiukais, žasiukais, veisliniais paukščiais vyksta ne tik šeštadienio, bet ir sekmadienio turguje. Sekmadienį kalbinti iš Jurbarko ir Birštono atvykę paukščių prekėviai mielai kvietė ir kitus kolegas prisijungti prie jų ir sekmadienį atvežti parduoti paukščių, triušių, balandžių, putpelių ar nutrijų – kas tik ką augina. Orpingtonų veislės porėlė siūlė už 25 eurus, maždaug mėnesio žasiukas kainavo 8 eurus, trijų mėnesių kalakučiukas – 8 eurus, mažylis antukas – 3 eurus. Kochankinų veislės porą pardavė už 20 eurų, veislinį gaidį – už 10 eurų, gražų giedorių gaidelį „iš kaimo“ – už 3 eurus; šilkinį jauniklį porėlė kainavo 15 eurų.

Sekmadienį vyksta ir bagažinių turgus, kai galite atvežti parduoti nenaudojamus savo daiktus. Šį sekmadienį moteris siūlė tikrai gražių, naujų ir nenešiojamų drabužių, namų apyvokos daiktų. Anot jos draugo, bagažinių turgeliai kituose, į Prienus dydžiu panašiuose miestuose, yra labai populiarūs ir tarp atvykstančiųjų parduoti, ir tarp pirkėjų. „Bagažinių turgelyje Jurbarko labai daug žmonių“, – patikino ir kitas pašnekovas.

Bitininkai, kurie medaus kilogramą pardavė už 6–

7 eurus, o pusės litro stiklainį už 4–4,50 euro, džiaužėsi didesniu būriu svečių – švedų ir suomių, kurie nupirko vos ne visus jų atsivežtus mažesnes talpos medaus indelius. Pasak svečius mačiusių pirkėjų, tai buvo į ekskursiją vykstančių žmonių apsilankymas turguje, ypač jiems „patiko tualetas“...

Vasaros gėles pamažu keičia rudens mylimos. Vienas astros žiedas kainavo 0,10 euro, kitur – 0,15 euro, kardelis – 0,50 – 1 eurą, lelijos žiedas – 2 eurus, chrizantemos šakelė – 1 eurą. Ypač buvo perkamos ir didesnės gėlių puokštės, kurių viena kainavo 7 eurus.

Gausu turguje įvairių daržovių. Pirko bulvių ir morkų, burokėlių ir kopūstų, agurkų, pomidorų ar ridikėlių...

Litras pieno kainavo 0,50 euro, litras grietinės – 3,60 euro, pusė kilogramo sviesto – 4 eurus, pusė kilogramo varškės – 0,80 – 1,20 euro. Pasirinkti sūrį iš karvės ar ožkos pieno, pagal skonį bei dydį buvo galima už 1,20 – 4 eurus. Dešimtį vištos kiaušinių pardavė ir už 1,50, ir už 2 eurus.

Šviežia skerdiena, lietuviška kiauliena buvo prekiaujama ir kioske netoli vartų, ir paviljone, tik pirkėjų buvo mažokai. Kilogramas karkos kainavo 1,59 euro, kojų, galvų – 0,79 euro, sriubos kauliukų – 0,78 euro, šonkaulių – 4,50 euro, kumpio – 3,79 euro, nugarinės su lašiniu – 3,79 euro, maltos kiaulienos – 3,20 euro, sprandinės – 4,59 euro, išpjosos – 4,79 euro. Kilogramas ypač perkamų vytintų dešrelių kainavo 12,80 euro, vytintos nugarinės – 8,90 euro, vytintos dešros – 8,80 euro, karšto rūkymo nugarinės – 8,30 euro, grilio dešrelių – 5,70 euro, lašiniuotio – 5,70 euro, rankomis pjaustyto skilandžio – 8,20 euro ir kt.

Sėmenų aliejaus pusės litro butelis kainavo kaip įprastai – 3–3,50 euro.

Pamėgę Butrimonyse keptus šimtalapius, prieniškių – A. Garmuvienės įmonės bei B. Kleinauskienės kepyklėlės – gaminius, juos rinkosi pagal skonį. Šimtalapio su varške, su obuoliu ar „klasikinio“ kilogramas kainavo 9 eurus.

Daug šluotų ir vantų buvo atvežęs Vidas iš Ingavangio. Labai gražiai surištas vantas išperka pirtininkai. Vienas jų pastebėjo, kad „labai skrupulingas darbas, o vertė per maža“. Galbūt tikrai reikėtų Vidui savo rankų darbą brangiau įvertinti, nes dešimt vantų jis riša beveik tris valandas.

Rugpjūčio dovanų gausa tokia, kad belieka tik mokėti pasirinkti – ir turguje, ir gyvenime – už ką mokėti daugiau ar mažiau, o ką, pvz.: meteorų lietu, įsigyti nemokamai...

Prienų turguje perki, savo kraštą tu remi!

Musikaltimai Melaimės

Vairavo neblaivus

Rugpjūčio 10 d. 17 val. Prienų r. sulaikytas vyriškis, kuris, būdamas girtas, vairavo automobilį. Sulaikytas 48 valandoms.

Rugpjūčio 11 d. apie 19.15 val. Prienų r., Paprūdžių k., sustabdytas motociklas „Yamaha“, kurį vairavo neblaivus (1,72 prom.), neturintis teisės vairuoti vyras (g. 1980 m.). Vairuotojas sulaikytas ir uždarytas į areštinę.

Vagystės

Rugpjūčio 10 d. gautas pareiškimas iš moters, kad laikotarpiu nuo 10.50 iki 11 val. Prienų mst., turguje, nuo prekystalio, prie kurio prekiaujama įvairiomis prekėmis, buvo pavogtas jai priklausantis mobilus ryšio telefonas „Samsung“.

Rugpjūčio 11 d. apie 2.30 val. vyras, gyv. Prienų r., bandė pavogti kitam asmeniui priklausantį (gyv. Prienų r.) automobilį, kuris neužrakintas buvo paliktas jo sodybos kieme. Vyriškis buvo pagautas automobilio savininko. Įtariamasis sulai-

kytas 48 valandoms.

Gaisras

Rugpjūčio 10 d. 14.05 val. Prienų r. sav., Šilavoto sen., Prienlaukio k., Piliakalnio g., gautas pranešimas, kad mediniame name dega rūšys, veržiasi dūmai. Atvykus PGP, buvo uždumintos rūšio patalpos. 14.16 val. grandis pradėjo darbą. Gaisro metu namo rūsyje (5x4 m dydžio) apsvilo elektros laidai ir apdegė 0,1 m³ malkų.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK ir Kauno APGV pirmines informacijas

Tikslas – po metų kitų žaisti LKL čempionato finale

O.Smirnovas ir A.Kubilius po trejiems metams sudarytos rėmimo sutarties pasirašymo.

Autorės nuotrauka

(Atkelta iš 1 p.)

„Generalinio partnerio atėjimas mums yra gyvybiškai svarbus įvykis, – pabrėžė komandos „CBet“ direktorius **Adomas Kubilius**. Pastebėjęs, jog per 11 metų komandai tai jau šeštasis pavadinimas, jis norėjo didžiuliu kituo – kad pačiose sudėtingiausiose situacijose pasisektų rasti išeitį. Jis džiaugėsi su generaliniu rėmėju pasirašytu susitarimu ateinantiems trejiems metams. „Tik nuo trenerių ir žaidėjų priklausys, kiek ilgai išlaikysim šį pavadinimą,“ – teigė jis.

Klubo prezidentas **Vidmantas Žiemelis** už didelį indėlį, vystant Prienų krepšinių, padėjo buvusiam komandos vyr. treneriui Virginijui Šeškui, komandą remiančiai savivaldybei ir dideliu krepšinio fanui – merui A. Vaicekauskui, o naujam treneriui palinkėjo vesti komandą į pergalę.

Vyriausiasis komandos treneris, buvęs Kauno „Žalgirio“ dublerių ekipos strategas **Mantas Šernius** sakė, jog jam bus malonu dirbti gerą istoriją turinčiame klube, ir pažadėjo nenuvilti nei klubo vadovų, nei krepšinio sirgalių, nei rėmėjų. Jo tikslas – pamokas, įgytas iš talentingo trenerio Šarūno Jasikevičiaus, pritaikyti dirbant su Prienų komanda.

„Bandysime tapti tvirta komanda, siekti kuo aukščiau, kad vienais ar kitais metais žaistume finale“, – žadėjo M.Šernius. Vyr. treneriui pritarė ir komandos kapitonas **Mindaugas Lukauskis**, sakdamas, kad norint įveikti nemažus iššūkius, aikš-

telėje teks padirbėti iš peties. Jis tikisi įdomaus žaidybinio sezono.

Prienų „CBet“ komandos pagrindą sudaro jauni, 21 – 23 metų žaidėjai, jie – perspektyvūs ir ambicingi, tad konferencijos dalyviams rūpėjo, kaip vyr. treneriui pasiseks suvaldyti situaciją aikštėje, apsaugoti komandą nuo jaunųjų žvaigždžių „nutekėjimo“, koks žaidimo stilius bus propaguojamas. Vyr. treneris sakė, kad komandiniame žaidime vienodai svarbu ir puolimas, ir gynyba. Iš žaidėjų jis reikalaus agresyvaus ir greito žaidimo, nepaisant akistatos su pripažintais autoritetais.

Vyr. trenerio asistentu pakviestas dirbti tris sezonus Prienuose rungtyniaavęs žinomas krepšininkas, 42-ųjų **Dainius Šalenga**. Tikimasi, kad jauniems krepšininkams jis taps autoritetu ir pavyzdžiu. Trenerių štabe toliau dirbs **Marius Leonavičius**, **Lukas Dzimidas**, žaidėjų sveikata rūpinasis gydytojas **Robertas Narkus**.

A.Kubilius patikino, jog klubas, be pagrindinės komandos, globos ir Regioninėje krepšinio lygoje žaidžiančius Prienų krepšininkus, kuriuos treniruoja prienietis Paulius Ivanauskas. Klubu vadovs teigimu, šį sezoną komanda pradės užsitikrinsi finansinį stabilumą, jos biudžetas turėtų siekti maždaug 700000 eurų.

Komandos formavimas bus baigtas, suradus dar vieną trūkstamą žaidėją. Tuomet „CBet“ pakils su šūkiu „Mes kaunamės!“ (angl. „WeFight“).

Dalė Lazauskienė

„Baltijos taurės 2019“ varžybose – lietuvių triumfas

(Atkelta iš 1 p.)

trečią – **Sigitas Gecevičius** su **Kęstučiu Sabackiu**.

Varžybų metu vyravę cikloniniai orai buvo permainingi, vis dėlto per devynias dienas pavyko atlikti šešias užduotis. Atviroje sklandytuvų klasėje atskirų pratimų nugalėtojais net tris kartus tapo **G. Sabeckis**, po kartą – **G. Drevinskas**, **Mindaugas Žaliukas** ir kartu skridę lenkas **Adamas Czeladzki** su **Dariumi Liaugaudu**. Iš prieniškių **Vytautas Sabeckis** liko ketvirtas, **Stasys Skalskis** – penktas, **Vytautas Paulauskas** – dešimtas, **Martynas Šližys** – vienuoliktas. Senovinių sklandytuvų klasėje keturių pratimų lyderiais buvo **V. Kukčikaitis** su **T. Jovaiša**, po kartą – **B. Ivanauskas** ir **S. Gecevičius** su **K. Sabackiu**.

„Baltijos taurės“ varžybos su rengtos trečią kartą ir planuojamos rengti kasmet. Pirmosios vyko 1939 m. antrosios – 1989 m. Visose nugalėjo lietuviai. Šiomet jose dalyvavo 17 pilotų, tarp kurių buvo po vieną latvių, lenkų sklandytoją, kiti – lietuviai.

Tuo metu, kai Pociūnuose buvo nuleidžiama Lietuvos trispalvė, skelbianti „Baltijos taurės 2019“ varžybų uždarymą, grupelė lietuvių iš Vengrijoje vykusio Pasaulio jaunimo sklandymo čempionato skubėjo namo. Deja, be laurų. Geriau sekėsi skraidyti standartinėje klasėje, kurioje tarp 36 dalyvių klaipėdietis **Ringaudas Kikalas** buvo vienuoliktas, **Ignas Bitinaitis** – keturioliktas, **Laurynas Šiupinys** – trisdešimt antas. Abu pilotai – Kauno apskrities aviacijos sporto klubo (KAASK) sportininkai. Klubinėje klasėje tarp 44 dalyvių **Martynas Liutkevičius** buvo dvidešimt aštuntas, **Jokūbas Motūza** – trisdešimt pirmas, **Rokas Liaugaudas** – trisdešimt antas. Visi, jie – KAASK nariai.

Sklandytojams skraidymų sezonas dar nesibaigė. Rugpjūčio 26-31 dienomis Kėdainiuose jėgas išbandys jaunieji sklandytojai, o savaigaliais Pociūnuose vyksta atkali kova dėl Antano Rūko taurės. Jau įvykdyti 26 pratimai. Kol kas lyderiauja Romualdas Konteikis, Vladas Motūza ir Artūras Klimašauskas.

Onutė Valkauskienė

ŠV. ROKO ATLAIDAI JIEZNE RUGPJŪČIO 18 D.

MELSIMĖ KŪNO IR DVAŠIOS SVEIKATOS

10:00 val. Šv. Mišios (Votyva)

11:00 val. Religinės muzikos koncertas

12:00 val. Šv. Mišios (Suma)

Vadovaus Kauno arkivyskupas emeritas
Lionginas VIRBALAS SJ
Eucharistijos metu bus teikiamas
Ligonio patepimas.
(Dėl Ligonio sakramento tartis iš anksto)
Liturgijų vainikuos procesija su Švč. Sakramentu.

13:30 val. Koncertas miesto aikštėje

Grieci Trakų kultūros rūmų Onuškių padalinio
liaudies muzikos kapela „Samė“
(Vadovė Gražina Kulbickinė)

Baigiami rengti Jiezo viešųjų erdvių sutvarkymo dokumentai

Informuojame, kad yra užbaigtas ir bendrajai ekspertizei pateiktas techninis projektas „Jiezo miesto viešųjų erdvių sutvarkymas“, gautas finansavimas. Gavus teigiamą ekspertizės išvadą, bus vykdomas rangos darbų pirkimas, vėliau, pasirašius sutartį su laimėtoju, planuojama pradėti erdvių sutvarkymo darbus. Pirmieji darbai turi prasidėti dar šiais metais.

Prienų r. savivaldybės administracijos inicijuotas projektas įgyvendinamas iš Europos regioninės plėtros fondo, bendra projekto vertė – 890 177 Eur, Savivaldybės indėlis sudaro 66 763 Eur.

Projekto metu planuojama sutvarkyti penkias Jiezo miesto viešąsias erdves:

Nepriklausomybės aikštėje planuojama demontuoti senus ir įrengti naujus suoliukus, modernizuoti apšvietimą, padidinti takų plotą, įrengti vietą amatinių prekybai, vietas skulptūroms bei mažosios architektūros elementus, sutvarkyti aikštės apželdinimą;

Viešojoje erdvėje nuo Nepriklausomybės a. Jiezo ežero link bus pašalinta menkavertė augmenija, sureguliuotas bėgantis šaltinis, įrengtas takas su laiptais ir poilsio aikštėle;

Parke bus sutvarkyti želdiniai, įrengta pėsčiųjų takų danga, apšvietimo sistema, mažosios architektūros elementai;

Stadiono ir pakrantės zonoje planuojama pakeisti futbolo vartus, erdvę apšviesti nauja veja, Jiezo ežero pakrantėje – pašalinti menkavertę augmeniją, įrengti vaikų žaidimo aikštėlę, suoliukus, šiukšliadėžes, persirengimo kabinas, dviračių stovus, automobilių stovėjimo aikštėlę su įvažiavimu nuo Sodo g., pėsčiųjų takus, takų ir aikštelių apšvietimą, lauko treniruoklius, tiltelį į ežerą su prieplaukos funkcija;

Skvere, esančiame Vytauto g. 44, planuojama demontuoti esamus šviestuvus ir įrengti modernų apšvie-

timą, nugriauti buvusį stoties pastatą, įrengti daugiafunkcę aikštėlę – dalis jos bus išasfaltuota, taip pat bus įrengti lietaus nuotekų tinklai, takas su suoleliais iki Prienų r. Jiezo gimnazijos, sutvarkyta mažoji architektūra ir želdiniai, įrengta vieta skulptūrai (simbolio ar miesto vartų).

Visose erdvėse bus sumontuotos vaizdo stebėjimo kameros.

Kadangi techninio projekto rengimo stadijoje darbų sąmata išaugo bene dvigubai, kai kuriuos sprendinius teko koreguoti, kai kurių atsakyti. Viešojoje erdvėje nuo Nepriklausomybės a. iki Jiezo ežero atsakyta tiltelio su valčių prieplauka, dalies teritorijos apšvietimo, stadiono ir pakrantės zonoje nuspręsta atsakyti regbio vartų ir renginių aikštelių su pakyla, kurių įrengimas labai brangus.

Projekto veiklas planuojama įgyvendinti iki kitų metų pabaigos. Finansavimo sutartis baigiasi 2020 m. liepos mėn.

Taip pat informuojame, kad 2019 m. liepos 30 d. su Centrine projektų valdymo agentūra pasirašyta projekto „Bendruomeninių vaikų globos namų ir vaikų dienos centrų tinklo plėtra Prienų rajone“ finansavimo iš ES struktūrinių fondų sutartis. Iki 2020 m. spalio 30 d. bus atlikta Jiezo paramos šeimai centro pastato rekonstrukcija. Rekonstrukcijos metu bus suremontuotos patalpos, skirtos Vaikų dienos centro plėtrai. Pastatas bus pritaikytas žmonėms su negalia, įrengtas išorinis liftas.

Prienų r. savivaldybės informacija

SLEGIA KREDITAI AR PRITRŪKAI PINIGŲ? Tiesiam Jums pagalbos ranką! Akimirksniu palengvinsime Jūsų našta. REFINANSAVIMAS nuo 500 iki 7000 eurų, nuo 6 iki 48 mėnesių. PASKOLOS nuo 100 iki 4000 eurų, nuo 2 iki 36 mėnesių. Konkurencingai itin mažos palūkanos rinkoje. Be užstato, be užslėptų sutarties sudarymo mokesčių. Kreiptis tel. 8 601 50 935. Tarpininkas Ričardas. Individualios veiklos pažyma Nr. 621263.

Reklama

SIŪLO DARBĄ

Reikalingas sunkvežimio vairuotojas ir pagalbinių darbininkai. Tel. 8 698 46 063.

Birštone kavinei - barui nuolatiniam darbui reikalinga virėja. Darbas – pamainomis. Tel. + 370 600 88 829.

UAB „EKOFRISA“ reikalingas

šaltkalvis gamybinės įmonės įrengimų priežiūrai, gedimų šalinimui. Atlyginimas - nuo 700 Eur.

Telefonas pasiteiravimui +370 604 98747.

Reklama

PERKA

Nekilnojamas turtas

Perkame mišką didžiausiomis kainomis Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto. Tel. 8 605 44 534.

Pirkčiau 2 kambarių butą Prienuose, centre, I-II aukšte (ne komercinės paskirties). Tel. 8 672 34 056.

Gyuliai, gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus, atsiskaito iš karto. Išsivežame. Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.

Įmonė tiesiogiai nuolat perka arklius. Tel.: 8 656 39 189, 8 616 14 424.

Įmonė tiesiogiai perka galvijus aukščiausiomis ŽUKB „Krekenavos mėsa“ kainomis. Tel. 8 613 79 515.

Superka gero ir lieso įmitimo galvijus (AB „Krekenavos agrofirmą“ kainomis), taip pat perka arklius. Tel. 8 616 43646.

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“ - įvairių pienu girdomus buliukus ir telyčaites, taip pat „Belgus“. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Sveria el. svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel. 8 612 34 503.

PARDUODA

Nekilnojamas turtas

Parduoda sodybą Verbyliškių k., netoli Verknės upės, yra 0,64 ha namų valdos ir 1,40 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypai. Tel. 8 698 56047.

Parduodu sodybą Prienų r. Kaina: 14000 Eur. Tel. 8 685 81 811.

Parduoda vasarnamį Poilsiautojų g., Vištytyje (Vilų rajone, prie ežero). Tel. 8 611 37 524.

PASLAUGOS

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santehnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, klojame trinkeles, lankstome skardas. Tel. 8 600 96 399.

Šlifuojame, dedame ir lakuojame parketą, dengiame stogus, skardiname, lankstome, šiltiname ir dažome namų fasadus. Kasame pamatus, mūrįjame, tinkuojame, betonuojame, montuojame tvorą, langus, duris, atliekame langų apdailą, griovimo darbus. Statome karkasinius namus. Tel. 8 620 85350.

Nebrangiai atvežame kokybišką juodžemį ir natūralų kompostą. Vežamas kiekis – 6 - 10 m³. Tel. 8 645 64 788.

Dezinfekuojame, valome geriamojo vandens šulinius. Tel. 8 612 60250.

Informuojame, kad 2019-08-26 d. 9.00-10.00 val. bus atliekami kadastriniai matavimai A.Z. priklausanti žemės sklypų (kad. skl. Nr. 6958/0001:110; Nr. 6958/0002:163), esančių Šilavoto ir Ingavangio k., Šilavoto sen., Prienų r. sav. Kviečiame atvykti gretimų sklypų (kad. skl. Nr. 6958/0001:298; Nr. 6958/0002:84) mirusio savininko R.J. turto paveldėtojus.

2019-08-26 d. 9.00-10.00 val. bus atliekami kadastriniai matavimai E.L. priklausanti žemės sklypo (kad. skl. Nr. 6958/0002:157), esančio Šilavoto k., Šilavoto sen., Prienų r. sav. Kviečiame atvykti gretimų sklypų (kad. skl. Nr. 6958/0002:323) mirusio savininko R.J. turto paveldėtojus.

Matavimus atliks UAB „Geodala“ matininkė Erika Petruškevičiūtė. Tel. 8 685 08308, Vasario 16-osios g. 6-4, 44250 Kaunas. El.p. info@geodala.lt

Brangiai perka veršelius ir telyčaites auginimui. Moka 6 - 21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel.: (8 319) 69 541, 8 699 93 682.

Brangiai perka veršelius, avis. Moka 6 arba 21 proc. priemoką. Tvarko visas valstybės teikiamas išmokas. Tel.: 8 611 69 265, 8 686 27 927.

Įvairios prekės

PERKAME: • AUKSĄ (juvelyrą, laužą, dantų karūnelės), • SIDABRĄ (stalo įrankius, juvelyrą, laužą), • GINTARĄ (karoliukus, sages, gabalus, įvairius dirbinius), • ANTIKVARĄ (monetas, ordinus, statulėles), • LAIKRODŽIUS. Tel.: +370 623 47 249, +370 609 27 450.

Įmonė perka naudotus automobilius. Gali būti be techninės apžiūros, nevažiuojantys, išregistruoti. Siūlykite visus variantus telefonu: 8 607 67 679.

Superkame visų markių automobilius į Kazachstaną. Tel. 8 653 62 062. Pasiimame patys.

Įvairios prekės

Parduodu statybinę medieną ir lauko dailylentes. Tel. 8 625 83 061.

Parduodu trivagį plūgą „Kverneland“. Kaina – sutartinė. Tel. 8 616 89 821.

Kietas kuras

Pigiai parduoda malkas (skroblo, ažuolo, uosio, juodalksnio, beržo). Atveža nemokamai. Tel. 8 635 82 808.

Parduodame įvairias malkas. Skaldytos, kaladėlėmis, rąsteliais. Tel. 8 614 97 744.

REIKALINGAS

SANDĖLIO DARBUOTOJAS

Darbas dėvėtų drabužių sandėlyje.

Reikalavimai: vairuotojo B kategor., gera sveikata, neturintis priklausomybės žalingiems įpročiams.

Liepų g., Strielčių k., Prienų r.

Tel. 8 687 50 387

agaras

PERKA

KARVES, BULIUS, TELYČIAS

pagal skerdeną ir gyvą svorį (brangiai mėsinius). Atsiskaito iš karto. NEMOKAMAS tel. 8 800 08 801, tel.: 8 612 34 482, 8 658 00 273.

KREKENAVOS

AB „Krekenavos agrofirma“

PERKA

GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS

PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ. SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: 8 614 93 124

Superkame karves, bulius ir telyčias

KREKENAVOS AGRO FIRMOS supirkėja Olga Šmailienė. Tel. 8 612 02 125.

Parduoda DURPIŲ BRIKETUS, malkas, supjautas kaladėlėmis, rąstukai. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduoda ažuolo, beržo pjuvenų briketus ir baltarusiškus durpių briketus. Tel. 8 677 44 884.

Atvešime geros kokybės baltarusiškus durpių briketus, akmens anglį. KOKYBĘ GARANTUOJAME. Tel. 8 683 13 463.

PASLAUGOS

Vežame žvyrą, smėlį, skaldą, juodžemį ir kitus birius krovinius. Tel. 8 690 66 155.

DAŽOME tinkuotų, medinių namų fasadus ir jų stogus. Tel. 8 631 91 211.

Visų tipų stogų, fasadų, patalpų - PLOVIMAS, ATNAUJINIMAS, DAŽYMAS. Konsultuojame, suteikiame garantiją. Tel. 8 621 99 958.

SIENŲ ŠILTINIMAS

užpildant oro tarpus

1m² kaina nuo 1,40 Eur

Tel. 8 675 7 73 23

SIENŲ ŠILTINIMAS

į oro tarpus

Tel. 8 696 42 020

PRENUMERUOK „Gyvenimą“!

SKAITYK „Gyvenimą“!

GYVENK su „Gyvenimu“!

Būk su „Gyvenimu“ ir II šių metų pusmetį!

Prenumerata priimama pašte, pas laiškanesius ir redakcijoje.

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Alytaus Naujienos Santaka Suvaikietis

Nedaloma
Lietuva

Gyvenimas ledo šalyje

Grenlandija – bene mistiškiausia šalis, didžiausia pasaulio sala, turinti vos 56 tūkstančius gyventojų. Nors kasmet čia apsilanko dešimtys tūkstančių turistų, mažai kas įsivaizduoja savo gyvenimą šalyje, kurios net 80 proc. teritorijos dengia ledynai. Tačiau šaltis ir ledas prieniškės Inesos Matuliauskaitės neišgąsdino, – Grenlandiją pamilusi mergina čia gyvena ir dirba jau daugiau nei dvejus metus.

– Kaip nusprendėte apsigyventi Grenlandijoje?

– Norėdama gauti magistro laipsnį, turėjau atlikti praktiką, susijusią su arktimi ir marketingu, tad išsiuntinėjau savo gyvenimo aprašymą (CV) po įvairias šalis. Tuomet atlikau praktiką Suomijoje ir gavau interviu pasiūlymą iš vienos kompanijos Grenlandijoje. Po interviu vasarai gavau darbą Grenlandijoje, o po pirmo mėnesio man pasiūlė pasilikti ilgesniam laikui. Iškart išimylėjau Grenlandiją: didinga, kvapą gniaužianti gamta, malonūs bei pozityvūs žmonės, – tai tik kelios priežastys dėl kurių nusprendžiau gyventi ir dirbti Grenlandijoje.

– Koks buvo pirmasis išpūdis atvykus?

– Iškart, nusileidus į Ilulissat miestą, pajutau, kad tai vieta, kur gamta

yra arčiausiai žmogaus. Į Grenlandiją atvykau gegužės pabaigoje ir, išlipusi iš lėktuvo, iškart pajutau neįtikėtinai gaivų orą. Vienas iš labiausiai kvapą gniaužiančių vaizdų buvo vandenynas, skalaujantis krantą – jame plaukiojo įvairių formų ir dydžių ledkalniai.

– Kaip sekėsi pirmaisiais gyvenimo Grenlandijoje mėnesiais?

– Studijas baigiau Danijoje, buvau pripratusi gyventi toli nuo namų, tad pirmieji mėnesiai nebuvo sunkūs. Juos prisimenu kaip išpūdžių kupiną laiką. Vienas iš stebinančių fenomenų Grenlandijoje – baltosios naktys. Tai nuostabus reiškinys, kai saulė nusileidžia žemiau horizonto ilgiau nei 2 mėnesius. Naktys primena nesibaigiantį saulėlydį, besikeičiantį į saulėtę. Man, kaip fotografe, tai buvo viena iš daugelio priežasčių iš-

Prieniškė Inesa Matuliauskaitė jau daugiau nei 2 metus dirba ir gyvena Grenlandijoje.

mylėti Grenlandiją.

– Kuo išskirtinė šalies kultūra ir gyventojai?

– Žmonės čia išsiskiria nuoširdumu. Sunku tai paaiškinti, bet pabandyti pateikti pavyzdį. Per tokias šventes, kaip gimtadieniai ar krikštynos, Grenlandijos gyventojai turi tradiciją surengti „Kaffemik“. Tai – susibūrimas, kurio metu suvokiečiami draugai, kaimynai ir pažįstami (jeigu tai vyksta nedideliame miestelyje – kviečiami visi). Tai lyg atvirų durų diena, kurios metu susirinkusieji vaišინasi kava, pyragais bei tortais. Žmonės ateina pasisveikinti, išgerti kavos, pabendrauti, ir tai vyksta visą dieną. Šis išskirtinis šventės paminėjimas atskleidžia, kokie atviri ir draugiški yra čia gyvenantys žmonės.

– Tikriausiai nemažai žmonių Grenlandiją įsivaizduoja kaip atšiaurų, šalčio sukaustytą kraštą. Kokios iš tikrųjų ten gyvenimo sąlygos?

– Grenlandija yra dvylikta didžiausia šalis ir didžiausia sala pasaulyje, tad papasakoti, koks klimatas visoje

Viena iš autentiškiausių žiemos pramogų Grenlandijoje – keliavimas šunų kinkiniais su vietiniais žvejais ar medžiotojais.

Ilulissat ledo fjordas vasarą.

Viena iš vasaros pramogų Grenlandijoje – pasiplaukijimas baidarėmis tarp ledkalnių (nuotraukoje – Inesa).

Prieš 5 mėnesius Inesa persikraustė į Grenlandijos sostinę Nuuk.

Ilulissat miestelis gegužės pabaigoje. Šiame miestelyje Inesa gyvena 2 metus.

Grenlandijoje, yra sudėtinga. Tačiau Ilulissat mieste, kuriame aš gyvenau (šiuo metu Inesa gyvena Grenlandijos sostinėje Nuuk, – aut. past.), vidutinė vasaros temperatūra yra 8 laipsniai šilumos, o šalčiausią žiemos mėnesį vidutinė temperatūra siekia 15 laipsnių. Nors skaičiai nėra dideli, tačiau jutiminė temperatūra kitokia nei Lietuvoje, nes Grenlandijoje oras daug sausesnis.

– Kaip pramogauja ten gyvenantys žmonės?

– Kaip ir daugelyje Europos miestų, žmonės eina į kiną, spektaklius, kavines, keliauja po Grenlandiją bei kitas šalis. Grenlandijoje išlikęs tradicinis gyvenimo būdas, populiaru žvejyba, medžioklė, kelionės šunų kinkiniais ir laivais. Įdomus faktas, kad Grenlandijoje nėra kelių, jungiančių du miestus, tad pagrindinės transporto priemonės yra laivai bei lėktuvai, žiemą galima keliauti sniego motociklais ar šunų kinkiniais.

– Ką patartumėte svajojantiems nuvykti į Grenlandiją?

– Patarčiau pradėti taupyti ir planuoti. Pirkti lėktuvų bilietus, viešbučius ir keliones verta bent trimis mėnesiais anksčiau nei planuojate keliauti. Viskas priklauso nuo miesto ir metų laiko, kuriuo norite aplankyti Grenlandiją. Jei svajojate išbandyti keliones šunų kinkiniais, sniego motociklais, stebėti šiaurės pašvaistes ir patirti arkties žiemą, keliaukite sausio – balandžio mėnesiais. Jeigu norite plaukioti laivu, baidare ar irklentėmis aplink ledkalnius, mėgautis baltosiomis naktimis – keliaukite nuo gegužės pabaigos iki rugsėjo. Grenlandijoje brangu, tačiau kelionės į arktį išpūdziai išliks ilgam.

– Ar pasiilgstate Lietuvos?

– Žinoma, pasiilgstu. Prieš metus, grįžusi į Lietuvą, supratau, kaip pasiilgau medžių, miško ir gamtos kvapo po lietaus. Grenlandijai būdinga tundros augmenija bei arktinės dykumos, tad miškų čia, deja, nereikėtų tikėtis.

– Ačiū už pokalbį.

Liucija Ališauskaitė

Keliauk – pažink – pasidalink

(Atkelta iš 5 p.)

šurmilio: ir vietiniai, ir atvykusieji rado sau pramogų. Lankantis Šv. Antano Paduviečio katedroje ir Šv. Mergelės Marijos ėmimo į dangų bažnyčioje, dėmesį atkreipė daugybė išspuošusių žmonių: nemažai jaunų porų tą dieną sumainė aukso žiedus bei pakrikštijo savo vaikus. Tai ženklas, kad Telšiai atgimsta, jaunėja, jame kuriasi jaunos šeimos.

Tad stakliškiečiai į namus parvyko pakylėti, dėkingi bendruomenės pirmininkei Rasai už suorganizuotą įdomią ekskursiją. Tikėtina, kad šios kelionės išpūdziai dar ilgai jų nepaleis, norėsis Žemaitijos žmonių pavyzdžiu puošti savo kasdienybę, bendruomeninį gyvenimą gražiais darbais ir iniciatyvomis, jausti pasididžiavimą Stakliškių kraštu.

Dzūkai žemaičių žemėje nepaliovė stebėtis

„Stakliškių“ bendruomenės nariai kelionę po Žemaitiją baigė prie Šatrijos kalno.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (8 648 46182, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.

Ofsetinė spauda. Apimtis - 2 spaudos lankai.

Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ